Elektronicznie podpisany przez:
Iwona Jarosińska
dnia 20 grudnia 2024 r.

UCHWAŁA NR IX/58/24
RADY GMINY MOSZCZENICA

z dnia 20 grudnia 2024 r.

w sprawie uchylenia uchwały Nr XXIX/249/2020 Rady Gminy Moszczenica z dnia 24 września 2020 roku w sprawie niedochodzenia rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, zm. Dz.U. z 2024 r. poz. 1572), art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, zm. Dz. U. z 2024 r. poz. 1572, 1717 i poz. 1756) oraz art. 19 ust. 2, art. 20 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1649) w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 poz.1790) Rada Gminy Moszczenica uchwala, co następuje:

§ 1. Uchyla się uchwałę Nr XXIX/249/2020 Rady Gminy Moszczenica z dnia 24 września 2020 roku w sprawie niedochodzenia rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Moszczenica.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Przewodniczący Rady Gminy
Moszczenica

Iwona Jarosińska

UZASADNIENIE

do uchwały w sprawie uchylenia uchwały Nr XXIX/249/2020 Rady Gminy Moszczenica z dnia 24 września 2020 roku w sprawie niedochodzenia rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Podstawą przyjęcia uchwały nr XXIX/249/2020 z dnia 24 września 2020 roku był art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 poz.1790) na mocy którego wierzycielowi przysługuje od dłużnika rekompensata za koszty odzyskiwania należności cywilnoprawnych. Rekompensata ma zastosowanie do transakcji handlowych – umów, których przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli przedsiębiorcy zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Natomiast ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych wprowadziła zapis w art. 59a zgodnie z którym organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu m.in. rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Wydanie przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku w dniu 13 stycznia 2022r. sygn. C-327/20 zmieniło jednak interpretację pojęcia transakcji handlowej, a w konsekwencji zmieniły się także interpretacje prawne w zakresie możliwości dochodzenia należności określonych w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Aktualne stanowiska Regionalnych Izb Obrachunkowych w tym stanowisko RIO w Łodzi wskazują, iż jednostki samorządu terytorialnego będące wierzycielami, jako organy publiczne, nie są uprawnione do żądania od przedsiębiorców odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, ani rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, stanowiącej równowartość odpowiednio 40, 70 albo 100 euro, na podstawie art. 10 ust. 1 tej ustawy. Przyjąć bowiem należy, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości, że jeżeli jednostka samorządu terytorialnego (organ publiczny) jest wierzycielem względem przedsiębiorstwa, sytuacja ta nie wchodzi w zakres pojęcia transakcji handlowej. W konsekwencji nie znajdą zastosowania w tym zakresie zarówno przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE, jak też ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (stanowisko RIO w Opolu NA.III-422-27/2023) .

Dlatego też mając na względzie powyższą argumentację podjęcie przedmiotowej uchwały jest uzasadnione.